

РЕШЕНИЕ

№ 2610

гр. София, 18.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11456** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. В. В., от [населено място], срещу Решение № 1622 от 09.05.2022 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 23-ти състав, по НАХД № 13252/2021г. С решението е потвърдено наказателно постановление № 20-4332-014341/17.08.2020 г., издадено от началник на група при отдел Пътна полиция – СДВР, с което на С. В. В., за извършено нарушение на чл. 150а, ал.1 от Закона за движението по пътищата, на основание чл. 177, ал.1, т.2, пр.1 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева.

В жалбата се излагат доводи за материална и процесуална незаконосъобразност на решението и на наказателното постановление. Сочи се, че съдът е допуснал съществено процесуално нарушение при събиране на доказателствата и при преквалифициране на деянието. Относно оспореното постановление се твърди незаконосъобразност, поради нарушение на чл. 57, т. 5 и т. 6 от ЗАНН. Иска се отмяна на решението, както и да бъде отменено потвърденото със същото наказателно постановление.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от адвокат С., който поддържа

жалбата, по изложените в същата основания, както и направените искания.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи – Отдел Пътна полиция, редовно призована, не се представлява и не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

От фактическа страна, съдът е приел за безспорно установено, че на 29.07.2020 г., около 22:45 ч. С. В. В. е управлявал лек автомобил „О. А.“, с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по ул. В. Л., с посока на движение от [населено място] към ул. Папрат. На кръстовището с ул. М. водачът е бил спрял за проверка от полицейски служители при 09 РУ-СДВР, които поискали съдействие от екип ОПП-СДВР, като на място пристигнал свидетелят В. Р. В., на длъжност мл.автоконтрольор в ОПП-СДВР. В хода на проверката от контролните органи било установено, че В. притежава свидетелство за управление на МПС (СУМПС) №[ЕИК], валидно единствено за категория „В1“, а управляваното от него МПС изисква наличието на категория „В“. За констатираното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение № 357480 от 30.07.2020 г., на основание на който, от началник на група при отдел Пътна полиция – СДВР, е издадено наказателно постановление № 20-4332-014341/17.08.2020 г., с което на С. В. В., за извършено нарушение на чл. 150а, ал.1 от Закона за движението по пътищата, на основание чл. 177, ал.1, т.2, пр.1 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева.

В постановения съдебен акт е приета фактическа обстановка, която се основава изцяло на приложената по преписката докладна записка на ст.пол. А. И.. Не е ясно съдът на основание на какви доказателства е направил заключението, че С. В. В. притежава свидетелство за управление на МПС (СУМПС) №[ЕИК], валидно единствено за категория „В1“. В административнонаказателната преписка липсва приложено СУМПС на В.. Т. не е представено и по делото пред СРС, не е и изискано неговото представяне. Не е пояснено и защо е прието, че управляваното МПС отговаря на характеристиките, описани в разпоредбата на чл. 150а, ал.2, т. 6 относно категорията МПС. Едва след събиране на всички относими и необходими доказателства, съдът би могъл да направи обоснован извод за доказаност /недоказаност/ на административното обвинение. Като не е сторил това, същият е допуснал съществено процесуално нарушение, което представлява касационно основание за отмяна на постановеното решение и връщане на делото за ново разглеждане.

В настоящия случай, обаче, настоящият съд намери, че следва да се произнесе по същество, тъй като констатира съществени процесуални нарушения, допуснати в хода на административнонаказателното производство, които не биха могли да бъдат отстранени при новото разглеждане на делото.

Основателни са доводите, че НП е издадено при нарушение на изискванията на чл. 57,

ал.5 от ЗАНН. Съгласно цитираната норма наказателно постановление задължително следва да съдържа описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. В обстоятелствената част на процесното НП е изложено, че водачът управлява моторното превозно средство, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. Не е посочено изобщо какъв вид СУМПС притежава проверяваното лице, за коя категория МПС се отнася, както и какъв вид МПС, съобразно класифицираните категории в разпоредбата на чл. 150а, ал.2 от ЗДвП е управлявал С. В.. Посочените обстоятелства са съществени и представляват част от фактическия състав на нарушението. Недопустимо е извод за съществуването им да се прави чрез предположение.

Предвид изложените съображения, съдът намира, че обжалваното решение на Софийски районен съд следва да бъде отменено. Вместо това следва се постанови друго, с което процесното наказателно постановление бъде отменено.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град. VII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1622 от 09.05.2022 г. по АНД № 13252/2021 г. на Софийски районен съд.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 20-4332-014341/17.08.2020 г, издадено от началник на група при отдел Пътна полиция – СДВР, с което на С. В. В., за извършено нарушение на чл. 150а, ал.1 от Закона за движението по пътищата, на основание чл. 177, ал.1, т.2, пр.1 от Закона за движението по пътищата е наложено административно наказание глоба в размер на 300 лева.

Решението е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.